

Prekentekest: Matt.4,1-11

Jesus ble av Ånden ført ut i ødemarken for å fristes av djevelen. Han fastet i førti dager og førti netter og ble til sist sulten. Da kom fristeren til ham og sa: "Er du Guds Sønn, så si at disse steinene skal bli til brød!"

Jesus svarte: "Det står skrevet: Mennesket lever ikke bare av brød, men av hvert ord som kommer fra Guds munn."

Deretter tok djevelen ham med til den hellige by og stilte ham på det ytterste hjørne av tempelmuren og sa: "Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg; de skal bære deg på hendene, så du ikke støter foten mot noen stein."

Men Jesus svarte: "Det står også skrevet: Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve."

Så tok djevelen ham opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet og sa: "Alt dette vil jeg gi deg, dersom du faller ned og tilber meg."

Da sa Jesus til ham: "Bort fra meg, Satan! For det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og bare ham skal du tjene." Da forlot djevelen ham, og engler kom og tjente ham.

Det er fint å være på fjellet og komme ut i naturen. Etter gudstjenesten skal flere av oss ta skiene på beina og gå i skiløypa. Gud har skapt oss og gitt oss kroppen vår. Han har også skapt naturen som omgir oss, og han holder skaperverket ved like. Jeg tror Gud har gitt oss den vakre og flotte naturen for at vi skal ha det godt og kunne glede oss over skaperverket.

Slik er det med Gud, Gud vil oss alt det beste og Gud er god mot oss. Gud har skapt årstidene. Kanskje han tenkte det slik at om vinteren skal vi glede oss over snøen, og samtidig ha sommeren å se fram til med sol og varme og bading. Og motsatt – om sommeren skal vi ha vinteren med aking og ski og skøyter å glede oss til. I Bibelen står det veldig mye om glede. Gud vet hva som er til vårt beste, og Gud er god.

Dessverre er det ikke bare glede og godhet i verden. Jeg tror at noen som er i kirken i dag har opplevd å bli sinna i uka som har gått, noen har kanskje blitt sinna fordi noe er urettferdig. Noen har kanskje slått i bordet og gått sin vei. Jeg tror også at noen har grått i uka som gikk. Noen ble kanskje skuffet over et annet menneske, en i familien, en venn eller venninne. Noen ble kanskje skuffet over seg selv. Det går også an.

Alt er ikke bare bra i verden, heller ikke i oss selv. Hvorfor er det slik? Når Gud har skapt oss og naturen og gleden, skulle ikke da alt være bare godt? Jo, det skulle det. Men Gud har en fiende. Denne fienden ødela for Gud det fine og gode Gud har skapt. Derfor har vi krig i verden. Derfor krangles det mye i mange familier. Derfor blir mange triste.

Denne fienden kalles for djevelen. Det var han vi hørte om ville friste Jesus. Tre ganger forsøkte djevelen å friste Jesus. Tre ganger prøvde han å få Jesus bort fra å gjøre det Gud ville. Alle gangene avviste Jesus fienden med å fortelle hva Guds ord sier. Heldigvis, Jesus er sterkere enn djevelen, Jesus lot seg ikke friste til å gjøre mot Guds vilje.

De første menneskene, Adam og Eva, lot seg friste. Derfor ble forholdet til Gud ødelagt. Krig og ulykker kom inn i verden. De første

menneskene måtte ut av Edens hage, til en verden som ikke var god og trygg lenger.

På en eller annen måte har dette syndefallet som en gang hendte ødelagt for alle mennesker som siden har blitt født. Vi kan ikke forklare hvordan, men kanskje vi kan bruke vannet som et bilde. I glasset er det vann. De som kan kjemi, vet at vann også heter H₂O. selv om vi ikke kan se det, er vannet sammensatt av flere deler – hydrogen og oksygen. Slik er det også med oss mennesker som lever etter syndefallet. Også vi er sammensatt. Vi har i oss både lengselen etter det gode og også lysten til det onde samtidig. Alle kjenner vi at det er en kamp mellom det gode og det onde inni oss.

Det onde frister oss. Alle har vi gjort ting vi ikke skulle ha gjort, vi har sagt slemme ord og tenkt stygge tanker. Årsaken er at vi har blitt fristet. Bibelen forteller oss at det er Guds fiende som står bak all fristelse til å gjøre ondt. Vi vet at å gjøre motsatt av det Gud sier, er galt, og det går galt. Det er som å være på et høyt fjell og se på den fine utsikten. Så langt er alt vel og bra, men når en ser ned føler en seg dradd mot kanten og kjenner et sug fra avgrunnen. Da gjelder det å trekke seg tilbake før en blir svimmel, ellers vil det gå galt.

Fristelsen kan være å leve så nær kanten som mulig. En spør ikke lenger; hva kan jeg gjøre for å leve nær til Jesus, men en spør heller; hva kan jeg gjøre og samtidig kalle meg kristen. (Skyve glasset mer og mer mot kanten).

- Kan jeg kanskje bryte det åttende bud litt? - budet om ikke å lyve.
- Kan jeg kanskje bryte det sjette bud litt? - budet om ekteskapet.
- Kan jeg kanskje bryte det fjerde budet litt? - budet om å hedre sin far og sin mor.

Jo lenger en beveger seg ut på kanten av det som Gud har sagt er rett, desto utryggere blir det (Dveler ved dette inntil glasset faller utfor kanten). Der gikk glasset i tusen knas!

Jesus vil at vi skal kunne glede oss på en trygg måte, ikke som glasset som søkte ut mot kanten. Han vil ikke at vi skal fristes til å gjøre noe galt. Han vil at vi skal følge ham og berge det evige livet. Jesus kan og vil hjelpe oss. Jesus vet hvordan hver og én har det. Han vet hvordan det er å møte fristelser. Jesus har sagt at vi kan komme til ham med alt vi har på hjertet. Det betyr at vi kan be til ham om alt. I Fadervår ber vi "Led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde." Jesus har lært oss denne bønningen. Han vil at vi skal be om hjelp til å stå imot fristelsene når de kommer, og samtidig også be om tilgivelse når vi har gjort, sagt eller tenkt noe galt.

Bibelordet vi leste minner oss om at alle som er døpt og tror på Jesus er på den sterkeste lag. Jesus vant over djevelen, og han vil hjelpe oss, ikke bare i dag og frem til sommeren, nei, Jesus vil være sammen med oss hver dag hele livet. Derfor har vi god grunn til å være glade. Ja, glede oss over alt det gode Gud gir oss.

Amen.

Eksemplet med glasset som faller utenfor kanten stammer fra han som skrev "Ungdommens frelser, NoS.387," Olfert Ricard.

Eksemplet fra vannet som er sammensatt er hentet fra "Lev livet," konfirmanthbok av Kopperud og Morland.